

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 4Em/1/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614206305
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3614206305.3

Uznesenie

Okresný súd Partizánske vo veci výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletou G. H., D.. XX.X.XXXX, zastúpenou Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske ako kolíznym opatrovníkom, dieťaťom matky S. H., D.. X.X.XXXX, N. G. Č.. XX a otca L.. O. Š., D.. X.X.XXXX, N. N., U. X/X, na návrh oprávneného L.. O. Š., D.. X.X.XXXX, N. N., U. X/X, zastúpeného JUDr. Dášou Valachovou, advokátkou v Partizánskom, R. Jašíka 158/8 proti povinnej S. H., D.. X.X.XXXX, N. G. Č.. XX, takto

rozhodol:

Súd nariaďuje výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 26.2.2013 č.k. 4P/21/2012-351 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.5.2013 č.k. 6CoP/56/2013-384 vo výroku o úprave styku otca Z. O. G. H., D.. XX.X.XXXX.

Súd ukladá povinnej S. H., D.. X.X.XXXX, N. G. Č.. XX, pokutu vo výške =200,- € (slovom: dvesto eur).

Povinná je povinná zaplatiť uloženú pokutu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet Okresného súdu Partizánske.

odôvodnenie:

Oprávnený sa návrhom zo dňa 14.10.2014, doručeným súdu dňa 14.10.2014 domáha proti povinnej výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletou G. H., D.. XX.X.XXXX, a to na podklade rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 26.2.2013 č.k. 4P/21/2012. Návrh odôvodnil tým, že matka mu odmieta umožniť styk s maloletou podľa rozhodnutia okresného súdu. Z jej strany dochádzalo za pol roka buď k úplnému znemožneniu, alebo k narušeniu riadneho styku otca s maloletou. Matka maloletú na styk s otcom úmyselne nepripravila, riadne ju neobliekla, neprichystala jej žiadne veci. Tým zanedbáva svoje rodičovské povinnosti a nerešpektuje rozhodnutie Okresného súdu Partizánske, pretože maloletú na styk riadne nepripravuje, nezodpovedne ju oblieka, nepripravuje jej príslušné oblečenie a osobné veci na víkend a neodovzdáva ju otcovi. Matka nechcela maloletej umožniť odísť s otcom v určenú hodinu, maloletá mu viackrát povedala, že s ním nemôže odísť, pretože jej to matka zakázala a keď odíde, bude na ňu kričať a bude mať z toho doma zle. Maloletá vyšla z domu sama, matka ju neprivedla pripravenú a neodovzdala otcovi. Niekedy jej matka nedovolila s otcom odísť. Svojím konaním úmyselne zamedzuje otcovi v styku s maloletou. Maloletá sa matky bojí, správa sa zlostne, podráždene, agresívne, na adresu otca sa vulgárne vyjadruje. Uvedené skutočnosti sa snaží riešiť prostredníctvom ÚPSVaR Partizánske, ktorý spísal viaceré záznamy a matku predvolal, avšak matka akékoľvek kroky úradu práce nerešpektovala. Vo výchove matky sú závažné nedostatky a oprávnený navrhuje, aby súd určil nad jej výchovou dohľad a uložil maloletej a matke povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu. Výkon rozhodnutia navrhuje nariadením odňatia dieťaťa matke v hodinách určených pre styk maloletej dcéry s otcom a jej odovzdaním na vymedzený čas otcovi.

Súd uznesením zo dňa 21.10.2014 č.k. 4Em/1/2014-23 vylúčil návrh otca na nariadenie dohľadu nad výchovou maloletej G. H.I., D.. XX.X.XXXX a na uloženie povinnosti matke maloletej podrobiť sa odbornému poradenstvu na samostatné konanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.11.2014 a konanie sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 4P/55/2014.

Matka maloletej (ďalej označená ako "matka" alebo ako "povinná") k návrhu otca maloletej (ďalej označený ako "otec" alebo "oprávnený") uviedla, že otec sa styku s maloletou domáha len vtedy, keď mu to vyhovuje. Ona dcéru pripraví na stretnutie podľa rozsudku vždy. Uložením pokuty v akejkoľvek výške sa síce otec domnieva, že potrestá ju, ale v konečnom dôsledku potrestá samotné dieťa, keďže žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi. Otec maloletej o ňu nejavil dostatočný záujem, pretože ju (matku) vyhodil zo spoločnej domácnosti. Jeho záujem spočíva len v tom, že sa občas domáha stretnutia s maloletou, ale pritom ju nedokáže motivovať tak, aby o stretnutia javila záujem. Otec pred dieťaťom reaguje podráždene a voči programu pripravenému matkou má výhrady. Prídavok na dieťa ani spoločne nekryje náklady na dieťa, čiže odňatím sa potrestá len dieťa a nie ona, pretože to sú peniaze dieťaťa. Je to ako keby jej otec neposlal výživné, ktoré slúži zase len pre maloletú. Otec maloletej sa nikdy nedomáhal toho, aby sa o dcéru riadne staral, domáha sa len toho, aby ju v čase, ktorý má vymedzený rozsudkom, mohol vidieť. Ak dôjde až k realizácii odňatia dieťaťa, tak otec maloletej sa môže dopracovať až k nenávisti zo strany maloletej a traumy, ktorú pri tom dieťa môže zažiť, už nikdy nenapraví žiadnym svojim správaním. Ona maloletú na stretnutie s otcom podľa rozsudku vždy pripraví, ale dcéra odmieta s otcom odísť. Dokonca odchod na stretnutie nepodmieňuje ani tým, aby išla matka. Niekoľkokrát sa (matka) snažila vymyslieť program, ktorý by s otcom mohla maloletá realizovať, aby ju upútala, ale otec ju hneď zrušil. Raz sa nemohla kúpať, inokedy nemohol ísť na ihrisko, do kina či do ZOO. Ťažko je potom motivovať dieťa a sľubovať mu niečo, čo otec nie je schopný akceptovať. V súčasnosti maloletú oblečie a ona ide von na stretnutie s otcom. Niekedy mu odíde a ide za kamarátkou a otec maloletej jej (matke) prikazuje, aby kamarátku poslala preč, čo je jednoducho viac ako choré. Jediný problém v stretávaní je ten, že otec nemá záujem rešpektovať vôľu dieťaťa a tvrdošijne trvá na tom, že si ho nevezme, keď nechce ísť samé. O tomto orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately matka informovala, avšak sa s tým nevysporiadala. Taktiež navrhla aby sa orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately zúčastnil odovzdávania dieťaťa, na čo jej oznámili, že nemajú na to auto a čas. Je možné o súčinnosť požiadať predstaviteľov samosprávy, aby zhodnotili priebeh realizácie preberania dieťaťa. Prípadne tak môže urobiť pred akýmkoľvek rozhodnutím vyšší súdny úradník. Jediné čoho sa doposiaľ dočkala bolo testovanie maloletej projektívnymi metódami a tiež toho, že si mohla o sebe prečítať od znalkyne ako je matka, na ktorú je maloletá fixovaná. Nevie, na koho by mala byť fixovaná, keď jej otca nezaujímalo dieťa počas jej tehotenstva a aj teraz ho zaujíma nie pre dieťa samotné, pretože to k dispozícii má, ale skôr mu prekáža, ak ju na úpravu styku nesprevádza priamo do jeho blízkosti. Odmieta sa však vystavovať tomu, aby pokračoval v atakoch voči nej alebo k jej výchove, keďže on si nedokáže ani len získať pozornosť maloletej. Úlohou rodičov by malo byť, aby sa svojím správaním približovali k takému stavu, aby opustili svoje egoistické, veľmi často dokonca nízke záujmy. Každý rodič by si mal byť vedomý toho, že priorita záujmu dieťaťa platí mimo iného preto, že dôsledky ignorovania záujmu dieťaťa sa v jeho sfére prejavujú intenzívnejšie negatívne než v živote rodiča ako človeka dospelého. Dieťa totiž nie je hotová silná osobnosť, a nie je schopné sa s uvedenou situáciou vysporiadať, takže často nesie psychické šramy pri ceste svojho dospievania po celý život. Matka poukázala na to, že súd pri zverení dieťaťa a rozhodovaní o úprave styku musí zohľadniť všetky okolnosti daného prípadu a z ich vyplývajúci záujem dieťaťa, ktorý musí byť vždy prioritným hľadiskom. Súdy musia nájsť riešenie, ktoré nebude obmedzovať ani právo rodičov, pričom záujem dieťaťa vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľala nielen matka, ale aj otec. Rodič, ktorému je dieťa zverené, musí uznávať aj rolu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa, čo ona ako matka uznáva, ale žiada, aby nebola stavaná do úlohy, že má byť zodpovedná za to, že otec nie je schopný získať pozornosť dieťaťa. Ona sa s dieťaťom o jeho otcovi nebaví, ak sa na neho nepýta, tak túto tému nerozoberajú, pretože tým, že spolu nežili v spoločnej domácnosti, netuší, aký môže byť v reálnom správaní sa, netuší, čo s dcérou robia a nerobia. Právo dieťaťa byť vypočuté mu poskytuje možnosť, aby v konaní prejavilo svoje stanovisko k otázkam, ktoré sa ho bezprostredne dotýkajú, a to buď priamo alebo prostredníctvom svojho zástupcu, prípadne prostredníctvom príslušného zákonom zriadeného orgánu. Nemožno však prehliadnuť, že konečné rozhodnutie (posúdenie) záujmov maloletého dieťaťa prináleží všeobecnému súdu, v ktorého dispozícii je aj prípadný korektív predstáv a názorov dieťaťa o tom, čo je pre neho v konkrétnej veci vhodné, prípadne všeobecne prospešné a čo nie, preto k názoru maloletého dieťaťa súd prihliada, a to s ohľadom na jeho vek, rozumovú a citovú vyspelosť. Práva detí v súdnych konaniach boli tiež predmetom odporúčania Výboru ministrov Rady Európy sformulovaných v Smernici o justícii ústretovej k deťom. Dokument najprv zdôrazňuje päťicu základných princípov, medzi nimi na prvom mieste princíp účasti a ďalej princípy najlepšieho záujmu dieťaťa, dôstojnosti, ochrany pred diskrimináciou a vlády práva. Konkrétnejšie potom Výbor ministrov apeluje, aby sudcovia rešpektovali právo detí byť vypočuté vo všetkých veciach, ktoré sa ich týkajú, ak sú schopné dostatočne porozumieť prejednávanej otázke. Deti majú tiež právo na zodpovedajúce právne zastúpenie, ich zástupcovia by im pritom mali považovať za plnohodnotných klientov a mali

by im poskytnúť všetky potrebné informácie a vysvetlenia týkajúce sa možných dôsledkov ich postojov a názorov. Právo dieťaťa byť vypočuté a prítomné na pojednávaní je jeho privilegium, a ak ho využiť nechce, nemožno ho k tomu nútiť. Preto nesúhlasí s dôvodmi, ktoré otec maloletej uvádza a ak navrhuje uloženie výchovného opatrenia, tak žiada, aby ho súd neukladal jej, pretože ona má s maloletou dobrý vzťah, ale ten, kto má problém, je otec maloletej, preto by mala byť povinnosť poradenstva nariadená buď otcovi a maloletej, alebo maloletej a obom rodičom.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil nasledujúci skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 26.2.2013 č.k. 4P/21/2012-351 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.5.2013 č.k. 6CoP/56/2013-384 súd rozhodol v časti o styku otca s maloletou G. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou Karin, nar. 29.5.2007 každý páry kalendárny týždeň v stredu v čase od 16.00 hod do 18.00 hod., každý nepáry kalendárny týždeň v sobotu od 10.00 hod. do nedele do 16.00 hod., každý páry kalendárny rok dňa 24.12. od 10.00 hod do 25.12. do 18.00 hod., každý nepáry kalendárny rok od 26.12. od 10.00 hod. do 31.12. do 18.00 hod., každý páry kalendárny rok počas jarných prázdnin od pondelka od 10.00 hod. do nedele do 16.00 hod., každý kalendárny rok od 01.07. od 10.00 hod. do 07.07. do 18.00 hod. a od 01.08. od 10.00 hod. do 07.08. do 18.00 hod. s tým, že matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť, v určený deň a hodinu maloleté dieťa otcovi odovzdať a v určený deň a hodinu maloleté dieťa od otca prevziať. Rozsudok nadobudol v tejto časti právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 23.4.2013.

Zo záznamov o styku s maloletou predloženou oprávneným vyplýva, že styk prebiehal:

- dňa 2.-3.11.2013 bez problémov,
- dňa 6.11.2013 mu maloletá nadávala do debilov, nechcela s ním odísť, povedala mu aby zmizol a viac sa tam neukazoval,
- dňa 20.11.2013 mu povedala, že nechce, aby chodil, pretože má kvôli nemu doma zle,
- dňa 23.-24.11.2013 bez problémov,
- dňa 4.12.2013 sa mu maloletá vyhrážala, že keď jej niečo zakáže, pôjde domov, ona si chce ublížiť, aby bola matka s ňou a nie s "ujom N.Ľ.", správala sa zlostne, agresívne, nadávala a urážala ho, obviňovala ho, že je zlý, že by ju odviezol preč a viac nepriviezol,
- dňa 14.-15.12.2013 bola maloletá nevhodne oblečená, počas styku s ňou neboli žiadne problémy,
- dňa 18.12.2013 bola maloletá chorá,
- dňa 26.-29.12.2013 maloletá odišla k nemu bez problémov, u neho doma sa rozplakala, že musí ísť domov, aby matka neodišla preč s "ujom N.", ona nechce, aby odišla. Počas pobytu u neho maloletá ochorela, následne ochorel aj on,
- dňa 25.-26.1.2014 maloletá plakala, že si nepraje, aby "ujo N." chodil k ním, lebo matka si ju nevšíma,
- dňa 29.1.2014 maloletá vyšla sama ku bráne, nechcela vyjsť na ulicu, bola len vo dvore, že idú na hádzanú s "ujom N.", s otcom nechcela ísť nikam, matka to poprela, začala ho urážať, že maloletá je unavená a že sa jej nikam nechce a keď sa jej nechce, nemusí chodiť. Maloletá na neho kričala, že sa má niekde zabiť, lebo ho zabije ona, že je debil posratý, hnusný, má vypadnúť z G. a viac sa tam neukazovať, na upozornenie mu povedala, že tatinkom sa môže nadávať, maminkám sa nemôže.
- dňa 8.-9.2.2014 maloletá s ním nechcela ísť, pokrikovala na neho, že je debil, hnusný a má zmiznúť, nechcela s ním ísť, že oni idú do N. na oslavu, už nejdú, lebo ona má byť s ním (s otcom) a nejde s ním nikam, matka jej povedala, že sa má s ním len na ulici poprechádzať. Maloletá s ním odmietla odísť.
- dňa 17.2.2014 nevedel o tom, že má maloletá prázdniny.
- dňa 19.2.2014 volal maloletej, dohodli sa, že ju príde pozrieť vo štvrtok alebo v piatok, že v ten deň nemôže.
- dňa 20.2.2014 bola maloletá nepríjemná, nadávala mu, že za ňou nemá chodiť, že je od neho všetko hnusné, len od maminky je dobré a že má ísť preč. Bola vo dvore za bránou, zo záhrady po ňom hádzala hlinu, pľula, vraj aj tak nie je jeho dcéra.
- dňa 5.3.2014 - nebol nikto doma, až večer okolo 20. hodiny, matka nebola doma, maloletá bola pokojná a veselá.
- dňa 18.3.2014 - matka mu nechcela oznámiť, kedy sa vrátia z dovolenky.
- dňa 22.-23.3.2014 maloletá nebola pripravená, že ide ku nemu na víkend, stará matka ju len vypustila z domu na dvor, prechádzali sa po G., odmietla s ním odísť autom.
- dňa 11.6.2014 - telefonoval s maloletou, stará matka mu povedala, že maloletá s ním už nechce hovoriť, preto hovor ukončil.
- dňa 12.6.2014 telefonoval na úrad práce, odporučili mu nahrať si priebeh styku. Video má úrad práce k dispozícii.

- dňa 28.-29.6.2014 maloletá nebola prichystaná na víkend, boli na G., vytkla mu, že ju nikam nebráva. Keď jej navrhol, že pôjdu spolu na výlet, bola nadšená.

- dňa 1.-7.7.2014 mu maloletá nadávala, nikam nechcela ísť, výlet si rozmyslela.

- dňa 1.-7.8.2014 - matka mu 2 dni pred odchodom oznámila, že idú na dovolenku, nedala mu vedieť, ako dlho tam budú a nedala mu náhradný termín styku.

- dňa 10.9.2014 - maloletá neprišla, boli s matkou v meste, keď prišli domov, nikto mu nič nevysvetlil, nevrazil, všetci išli domov. Matka maloletú vyzývala, aby išla domov, maloletá utiekla ku kamarátke. Matka išla po ňu, keď sa vrátili, maloletá mu vyplazovala jazyk a smiala sa, matka nepovedala nič.

Okrem toho mu maloletá mala povedať, že keď už bude chodiť do školy, nebude k otcovi chodiť, pretože bude mať veľa úloh. Povedala mu aj, že nechce, aby bol jej tatinko, že ho chce vymeniť za druhého a potom už nebude k nemu chodiť. Naposledy bola maloletá s ním mimo domu 25.1.2014 u neho, od vtedy len na G. pred domom alebo na ulici, prichádza sama, niekedy niekto otvorí vchodové dvere a ona príde sama, nemá so sebou žiadne veci. Oblečená je len domácky, šľapky, v ktorých chodí po dvore. Nikdy nebýva pripravená na to, že má niekam ísť na víkend alebo na týždeň počas prázdnin. Na výzvy, aby ju matka prichystala, mu odpovie, že sa len súdom vyhráza. Maloletá s ním nikam nechce ísť a tak že nemusí nikam chodiť. V čase, keď má byť maloletá s ním, si matka plánuje iný program, oznámi maloletej, že majú program a následne maloletá odmieta byť s ním, aby matka nešla bez nej. Keď s ním maloletá ide, je vraj na ňu matka zlá. Po tom, ako maloletá prestala k nemu chodiť, správa sa normálne. Každý pokus presvedčiť ju, aby niekam šli, sa končí odmietnutím a zmenou správania na podráždené až agresívne. Raz mu stará matka maloletej povedala, že je šibnutý debil a nevie sa správať k deťom a že sa ho všetci boja. Stará matka maloletú mala nútiť povedať, že nechce s otcom ísť, pričom ju silno držala za ruku.

Z informácie právnej zástupkyne oprávneného vyplýva, že dňa 1.11.2014 nebola maloletá na styk pripravená, matka jej nahovárala, že sa s otcom nemusí stretávať a chodiť s ním na víkend k nemu domov. Maloletá nemala nabalené žiadne veci a nebola vhodne oblečená, bola hnevľivá, zlostná a povedala, že nikam nejde, že nemusí.

Zo správy obce G. vyplýva, že miestnym šetrením a skrytým sledovaním nezistili nedostatky v podrobovaní sa súdnemu rozhodnutiu. Matka maloletej neodmieta styk maloletej s otcom, na styk ju pripravuje a otcovi odovzdáva. Sledovali obdobie od 23.10. do 10.11.2014. U oboch rodičov je absencia vzájomnej úcty, miera ich znášanlivosti je veľmi nízka.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske vyplýva, že matka u nich vypovedala ohľadom podrobovania sa rozhodnutiu súdu, absolvovala konzultáciu na referáte poradensko-psychologických služieb a bol uskutočnený pohovor s maloletou. Matke bolo poskytnuté sociálne poradenstvo a poučenie, aby dobrovoľne plnila rozhodnutie súdu a umožňovala otcovi styk s maloletou a bola upozornená na následky nepodrobenia sa rozhodnutiu. Podľa matky maloletá nechce chodiť s otcom do N., chce sa s ním stretávať len na G.. V takom prípade idú na ihrisko alebo na prechádzku. Maloletú podľa svojho vyjadrenia vždy pripraví, oblečie ju podľa počasia a vraví jej, že pôjde k otcovi do N.. V poslednom období jej N. nespomína, lebo by za otcom nešla. Na stretnutia s otcom jej nič nebalí, lebo aj u otca má veci. Inšpiruje ju, že pôjdu do ZOO, na kúpalisko, na N. alebo na nejaký výlet. Bojí sa, že ju otec zoberie do auta nasilu. Stretávanie s otcom sa zhoršilo, od kedy maloletá u neho prespávala, odmietala k nemu chodiť na noc. Po príchode od otca bola plačlivá, podráždená, precitlivená. Psychologické konzultácie s rodičmi a maloletou nepreukázali žiadne traumatizácie z pobytu u otca. Odmietanie chodenia k otcovi bolo pre rozpačité pocity z prítomnosti matkinho priateľa a u maloletej sa vyskytovala žiarlivosť, nakoľko matka jej už nevenovala výlučnú pozornosť. Maloletá pri konzultácii uviedla, že k otcovi chodiť nechce, pretože sa tam nudí. Dieťa malo informácie naučené a mali tendenčný charakter. Často sa preriekla, že k otcovi ísť nemôže, že styk môže byť len na G.. Spomenula, že matka so starými rodičmi používa neslušné výrazy na adresu otca. V minulosti sa stávalo, že po príchode od otca sa matka na ňu hnevala a svojím hnevom ju trestala, preto maloletá styk s otcom verbálne odmieta, v snahe vyhnúť sa trestu od matky. Správanie maloletej je následne odmeňované pozitívnym správaním matky. Výchovné pôsobenie matky na maloletú ohľadne stretávania sa s otcom považujú za nevhodné.

Zo správy z poradensko-psychologického procesu s maloletou dňa 27.11.2013 vyplýva, že maloletá nebola traumatizovaná stykom s otcom ani z pobytu u neho. Maloletá prejavila rozpačité pocity z priateľa matky, na ktorého žiarli. Problémy pri styku s otcom môžu byť spôsobené žiarlivosťou na partnera matky.

Zo správy z poradensko-psychologického procesu s maloletou dňa 10.11.2014 vyplýva, že správanie maloletej k otcovi má tendenčný charakter, jej formulácie o vzťahu k otcovi sú naučené. Maloletá má s otcom veľa pozitívnych zážitkov. Spomenula, že matka a starí rodičia používajú neslušné výrazy na otca, ako aj to, že po príchode od otca sa na ňu matka hnevala a trestala ju svojím hnevom, čo je

dôvodom, prečo maloletá odmieta styk s otcom. Zo záveru správy vyplýva, že maloletá má s otcom zažité príjemné spomienky, jej správanie je však podmieňované následným správaním matky. Dieťa preto realizáciu styku s otcom verbálne odmieta, v snahe vyhnúť sa kritike alebo hnevu matky a starých rodičov. Výchovné pôsobenie matky považujú za nevhodné.

Z vyjadrenia otca k vyjadreniu matky vyplýva, že podľa neho si matka svoju frustráciu voči nemu prenáša na dieťa. Maloletá od matky preberá frázy, ktorými vyjadruje svoj negatívny postoj k otcovi, reaguje na neho podráždené. Pri odovzdávaní maloletej matka maloletej rozprávala, že bude za ňou plakať a predstierala plač. Matka maloletú nevhodne obliekala a obúvala. Matka maloletej dlhodobo znechucuje pobyty u neho. Podľa neho problémy v správaní maloletej majú príčinu vo vzťahu medzi matkou a maloletou. Oprávnený popísal svoj negatívny vzťah s povinnou a ich vzájomné rozpory a spôsoby, akým od neho odišla. K rešpektovaniu vôle maloletej uviedol, že maloletá ho musí rešpektovať a poslúchať a matka ju nemôže učiť o opaku.

Z otcom pripojenej fotodokumentácie vyplýva pozitívny vzťah maloletej k nemu.

Z odpovede otca na výzvu súdu vyplýva, že 18.10.2014 ho maloletá čakala pred domom, sama prišla k autu a bola pokojná. Oznamovala mu, že s ním nikam nejde, lebo majú oslavu, lebo matka mala meniny, tak nikam nemôžu ísť. Bola s ním len na G. 2-3 hodiny a potom išla domov. Dňa 1.11.2014 matka maloletú ťahala násilím na ulicu, maloletá kričala, že nikam nejde. Matka jej povedala, že musí ísť na ulicu a ona je povinná ju tam priniesť. Maloletá sa vzpierala, kričala na neho, že je hnusný, že za ním nejde. Matka ju začala presvedčať, že má ísť aspoň na ulicu, lebo bude zle. Potom matka odišla a maloletá ostala v záhrade. Po odchode matky bola podráždená a hnevľivá, opakovala, že nikam nejde, lebo je hnusný a ona nikam chodiť nemusí, lebo on je hnusný. Matka ho obvinila, že je šibnutý a maloletá sa ho bojí, preto s ním nechce nikam ísť. Má sa vraj nad sebou zamyslieť, čo je zač, keď sa ho dieťa tak bojí. Po týchto obvineniach nasadol do auta a odišiel preč. Dňa 15.11.2014 matka priviedla maloletú s plačom, že musí ísť aspoň na ulicu. Nechala ju na ulici a odišla. Na návrh, aby išli mimo G., maloletá reagovala odmietavo a podráždene. Čas trávili na G., návrh, aby išli do N., maloletá odmietla. Odmietla s ním kamkoľvek odísť, s tým, že by ju zobral preč, že mu neverí, že je klamár. Preto sa rozlúčil a odišiel. Dňa 29.11.2014 ju matka priviedla násilím, opakovala, že ju musí priviesť na ulicu, a že potom si už môže robiť, čo chce. Maloletá sa vzpierala, kričala že je hnusný a že ho nechce, že nie je dobrý. Vytrhla sa matke a ušla za dom. Matka sa vrátila do domu, maloletá prišla k plotu a začala sa s ním bez problémov zhovárať. Navrhol jej ísť do vedľajšej ulice, s čím bez problémov súhlasila. Povedala mu, že maminke sa to páči, keď s ním nechce odísť, vraj jej už dovolila odísť do N. ak chce, ale že ak neodíde, že ju to poteší, preto s ním nechce ísť nikam. Keď sa maloletá išla domov prezuť, už sa viac nevrátila. Po tejto návšteve matke oznámil, že za maloletou nebude chodiť, pretože je pod stálym tlakom matky a rodiny, pri odovzdávaní sa s ňou hrubo zaobchádza a tvrdia jej, že to je kvôli nemu, že on je dôvodom, prečo sa matka na maloletú hnevá a je na ňu hrubá. Maloletá ho odmieta v prítomnosti kohokoľvek z rodiny jej matky. V záujme psychickej pohody maloletej a nevystavovania ju traumatizujúcim stavom počas odovzdávania bude vhodné, aby do doby, kým sa situácia nevyrieši a nezjedná sa náprava, za maloletou nechodil.

Podľa § 272 ods. 1 až 5 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku súd je oprávnený nariadiť výkon rozhodnutia na základe a) vykonateľného rozhodnutia súdu, b) rozhodnutia cudzieho orgánu, cudzej verejnej listiny alebo dohody uzavretej v cudzine, ktoré sú vykonateľné v Slovenskej republike podľa osobitného predpisu. Ak ide o výkon rozhodnutia podľa odseku 1 ustanovenia § 251 ods. 3 a 4, § 255 až 258 a 270 sa nepoužijú. O účastníkoch platia ustanovenia § 94. Pred nariadením výkonu rozhodnutia podľa odseku 1 súd písomne vyzve povinného, ktorý sa odmieta podrobiť rozhodnutiu podľa odseku 1, aby sa rozhodnutiu podrobil. V tejto výzve upozorní tiež na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí. Ak sa javí, že účel výzvy možno lepšie dosiahnuť pojednávaním, sudca je oprávnený nariadiť pojednávanie a môže naň predvolať povinného, oprávneného, maloleté dieťa, zástupcu príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo zástupcu príslušného orgánu obce. Súd je oprávnený výzvu podľa odseku 3 uskutočniť bezprostredne pred nariadením výkonu rozhodnutia podľa odseku 1. Zápisnica o výzve sa doručuje spolu s rozhodnutím o odňatí dieťaťa. Súd je oprávnený pred nariadením výkonu rozhodnutia podľa odseku 1 požiadať príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, prípadne príslušný orgán obce o poskytnutie súčinnosti pri zisťovaní informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu a o poskytnutie súčinnosti pri preverení týchto dôvodov najmä v mieste pobytu dieťaťa alebo v mieste, kde sa dieťa zdržiava, v škole alebo u poskytovateľa zdravotnej starostlivosti.

Podľa § 273 ods. 1 až 6 Občianskeho súdneho poriadku ak výzva súdu podľa § 272 ods. 3 zostane bezvýsledná, súd je oprávnený uložiť povinnému, ktorý neplní dobrovoľne rozhodnutie podľa § 272, pokutu vo výške 200 eur. Pokutu možno uložiť aj opakovane. Výnos pokút je príjmom štátneho rozpočtu. Ak výzva súdu podľa § 272 ods. 3 zostane bezvýsledná, súd je oprávnený vyzvať príslušný štátny

orgán, aby a) zastavil výplatu rodičovského príspevku povinnému podľa osobitného predpisu, b) zastavil výplatu prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému podľa osobitného predpisu. Ak povinný začal dobrovoľne plniť rozhodnutie podľa § 272 ods. 1, súd vyzve príslušný štátny orgán, aby obnovil výplatu dávok zastavených podľa odseku 2. Súd je oprávnený v súčinnosti s príslušným orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, prípadne s príslušným orgánom obce zabezpečiť odňatie dieťaťa tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť, a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s dieťaťom po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestnené alebo zadržané dieťa prevziať. Sudca je oprávnený poveriť zabezpečením odňatia dieťaťa vyššieho súdneho úradníka alebo súdneho tajomníka. Poverený vyšší súdny úradník alebo súdny tajomník má pri výkone rozhodnutia rovnaké oprávnenia podľa tohto zákona ako sudca; to neplatí pre oprávnenie zabezpečiť otvorenie bytu, vstúpiť doň a vykonať opatrenia na odňatie dieťaťa podľa § 273aa ods. 3, ibaže sudca výkonom tohto oprávnenia poverí vyššieho súdneho úradníka alebo súdneho tajomníka. Príslušný na výkon súdneho rozhodnutia je všeobecný súd dieťaťa. Na doručovanie rozhodnutia o odňatí dieťaťa sa obdobne použije § 76 ods. 5 prvá veta.

Súd po vykonanom dokazovaní listinným dôkazmi dospel k záveru, že návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia je dôvodný a výkon rozhodnutia nariadil uložením pokuty povinnej. Súd sa pritom správal nasledujúcimi úvahami.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že rozsudkom tunajšieho súdu, ktorý je vykonateľný, bolo rozhodnuté o styku otca - oprávneného s maloletou G. H., D.. XX.X.XXXX. Bol upravený rozsah styku otca s maloletou a matke bola uložená povinnosť maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť, v uvedený deň a hodinu maloleté dieťa otcovi odovzdať a v určený deň a hodinu ho od otca prevziať. Táto skutočnosť medzi účastníkmi nie je sporná.

Sporné medzi účastníkmi je to, či matka maloletú na styk s otcom riadne pripravuje a v určený deň a hodinu maloletú otcovi riadne odovzdá. Otec tvrdí, že matka maloletú na styk nepripravuje a matka tvrdí, že ju na styk riadne pripravuje a maloletú vždy riadne odovzdá.

Súd z vykonaných dôkazov dospel k záveru, že matka nerešpektuje vykonávané rozhodnutie súdu tým, že maloletú na styk s otcom riadne nepripravuje a otcovi ju riadne v súdom určených termínoch neodovzdáva. Táto skutočnosť je dôvodom, pre ktorý je potrebné nariadiť výkon citovaného rozhodnutia súdu.

Súdu je v prvom rade zrejmé, že oprávnený a povinná majú medzi sebou také osobné rozpory, ktoré ich ovplyvňujú pri ich vzájomnom správaní. Ani pred maloletou sa nesprávajú k sebe s dostatočnou úctou a maloletej tak svojím vzájomným vzťahom a správaním poskytujú nevhodný príklad a negatívne ju ovplyvňujú. Obaja rodičia by mali dobrovoľne vyvinúť dostatočné úsilie na to, aby aspoň pred maloletou dokázali voči sebe vystupovať slušne, v medziach riadneho občianskeho spolunažívania a aby sa pred maloletou o sebe navzájom vyjadrovali umiernené, bez vyjadrovania vlastných negatívnych emócií. Táto morálna povinnosť zaväzuje nielen rodičov, ale aj starých rodičov maloletej. Rodičia i starí rodičia maloletej by mali umožniť maloletej vyvinúť si zdravý citový vzťah s otcom, s ktorým maloletá nebýva v spoločnej domácnosti, tým viac, že zo správania otca vyplýva, že o maloletú prejavuje vážny záujem a zo správania maloletej (odhliadnuc od verbalizovaných negatívnych vyjadrení ovplyvnených postojom matky a starých rodičov) vyplýva, že s otcom má dobrý vzťah, má ho rada a má s ním zažité pozitívne zážitky.

Ak súd rozhoduje o starostlivosti o maloleté dieťa, vždy musí v prvom rade prihliadať na záujem dieťaťa. Rovnaká zásada platí aj v konaní o výkon rozhodnutia. V záujme maloletej G. je, aby si vytvorila pozitívny citový vzťah k svojej matke, ale aj k svojmu otcovi. Matka i starí rodičia jej musia vytvoriť také podmienky, aby sa mohla v čo najširšom možnom rozsahu stretávať so svojím otcom a vytvoriť si k nemu puto. Minimálny rozsah, v akom jej to musia umožniť, je určený rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 26.2.2013 č.k. 4P/21/2012-351. Rozsudkom uložená povinnosť však nie je len formálna. Je bez výnimky nevyhnutné, aby sa mohol naplniť účel styku otca s maloletou, ktorým je práve vytvorenie a prehlbovanie vzájomnej dôvery, porozumenia a lásky otca s maloletou. K tomu musí prispieť najmä matka maloletej, a to tým, že styk maloletej s otcom umožní a maloletú naň riadne pripraví. Táto povinnosť je vyjadrená aj v citovanom rozsudku a jej vykonanie je možné vymôcť aj nútene, prostredníctvom výkonu rozhodnutia. Ani povinnosť matky pripraviť maloletú na styk s otcom nie je len formálnou deklaráciou v rozsudku. Matka je povinná maloletú pripraviť na styk s otcom tak, že zabezpečí, aby v čase, kedy sa má styk podľa rozhodnutia súdu realizovať, nemala iný program. Rovnako je povinná maloletú na styk pripraviť fyzicky, to znamená dať jej primerané oblečenie a obuv, prípadne jej pripraviť veci, ktoré bude počas styku s otcom potrebovať. Vzhľadom k tomu, že výkon práva otca na styk s maloletou nie je obmedzený

na miesto bydliska maloletej, musí byť maloletá v čase začatia styku oblečená a obutá takým spôsobom, aby ju otec mohol z miesta jej bydliska odvieť a stráviť s ňou najmenej celý súdom určený čas.

Matka síce tvrdí, že maloletú na styk s otcom vždy riadne a včas pripraví. Súd však nepovažuje za dostatočnú prípravu maloletej to, ak matka maloletú v čase príchodu otca len postaví pred dvere domu, prípadne ju len dotiahne k bránke rodinného domu. Súčasťou prípravy maloletej okrem fyzickej prípravy podľa predchádzajúceho odseku je aj príprava psychická. Maloletá musí vedieť, kedy sa má s otcom stretnúť (v tom čase jej matka nesmie urobiť iný program) a musí byť na stretnutie pripravená aj psychicky. Matka by ju mala pripraviť takým spôsobom, aby sa na stretnutie s otcom tešila a aby styk s otcom pre ňu predstavoval pozitívny zážitok. Skutočnosť, že má s otcom spory alebo má voči jeho osobe vnútorné výhrady, musí matka v tomto prípade prekonať. Je nežiaduce, aby sa pred stykom vyjadrovala o osobe otca pred maloletou negatívne. Rovnako je nežiaduce, aby sa o ňom negatívne vyjadrovali starí rodičia maloletej. Skutočnosť, že maloletá s otcom ísť odmieta, je spôsobená jej vnímaním vzťahu matky k otcovi. Z psychologických vyšetrení maloletej jednoznačne vyplýva, že jej negatívne vnímanie otca je ovplyvnené obrazom, ktorý je jej o ňom vytváraný v domácnosti matky. Aby sa prispôbila tomuto obrazu, očakávajúc za také správanie odmenu od matky a starých rodičov, sama sa správa k otcovi počas súdom určeného styku negatívne a odmieta opustiť miesto svojho bydliska.

Maloletá je teda vo vzťahu k otcovi pred realizáciou styku negatívne ovplyvnená matkou a starými rodičmi. To súd považuje za porušenie povinnosti uloženej matke, pripraviť maloletú na styk s otcom "riadne". Matka a jej rodičia musia s maloletou o styku s otcom komunikovať a musia v nej vytvoriť pred stykom pozitívny pocit. Ak maloletú ovplyvnia negatívne tým, že sa o otcovi negatívne vyjadrujú a maloletú podporujú v odmietaní styku s otcom a ak v čase styku vytvárajú prostredie plné stresu, nemožno hovoriť o riadnej príprave na styk. Matka nemôže bez predchádzajúcej dohody s otcom vymýšľať pre maloletú na čas styku s otcom program. Musí akceptovať, že počas výkonu styku je za program maloletej, za starostlivosť o ňu ako i za jej výchovu zodpovedný otec. Matka sa mylí v tom, že otec má rešpektovať výlučne vôľu dieťaťa - maloletá je v takom veku, že jej vôľu je treba usmerňovať, a to v záujme jej výchovy a zdravého vývoja. Osobami zodpovednými za jej usmernenie, sú jej rodičia. Matka teda musí maloletú pred stykom s otcom usmerniť takým spôsobom, aby styk s otcom neodmietala. Ak tak neurobí, nemožno pričítať za vinu otcovi, ak sa s ním maloletá stretávať nechce, zvlášť ak považuje také správanie pre postoj svojich rodinných príslušníkov za žiaduci. Súd prihliadol aj na to, že z psychologického vyšetrenia maloletej vyplýva, že pobyt u otca neodmieta z dôvodov na strane otca, ale z toho dôvodu, že žiarli na matku, ktorá svoju pozornosť venuje nielen maloletej, ale aj svojmu súčasnému partnerovi. Rovnaká skutočnosť vyplýva aj z písomného podania otca (uvádza, že maloletá sa bála, že matka počas styku maloletej s otcom odíde s "ujom N." preč). Z uvedeného vyplýva, že na strane otca niet takých prekážok, ktoré by bránili riadnemu styku s maloletou. Inými slovami, maloletá neodmieta styk s otcom kvôli otcovi, ale kvôli svojim obavám z odlúčenia od matky.

Súd sa jednoznačne stotožňuje s písomným vyjadrením matky v tom zmysle, že úlohou rodičov má byť, aby opustili svoje egoistické a nízke záujmy (trýznenie druhého rodiča). Mali by si uvedomiť, že priorita záujmu dieťaťa platí najmä preto, že dôsledky ignorovania záujmu dieťaťa sa u neho prejavujú negatívnejšie než v živote rodiča. Dieťa totiž nie je silná osobnosť a musí sa so situáciou v rodine vysporiadať. Matka si však musí uvedomiť, že opustiť svoje záujmy musí nielen otec, ale aj ona. Nesmie teda brániť styku maloletej s otcom takým spôsobom, že ju na styk vhodne psychicky nepripraví. Dieťa musí mať vytvorený vzťah k obojom svojim rodičom (ak obaja rodičia o to prejavujú záujem). Obaja rodičia sú zároveň zodpovední za to, aby si vytvorilo vzťah k druhému z rodičov. Matka teda musí byť svojím spôsobom do určitej miery zodpovedná za to, aký si vytvorí maloletá vzťah k otcovi a sama je povinná prispieť k tomu, aby bol tento vzťah pozitívny.

Matka správne poukazuje na právo maloletého dieťaťa byť v konaní vypočuté, ak vie prejsť svoje názory. Toto právo sa však uplatní najmä v základnom konaní (spravidla na pojednávaní), nie v konaní vykonávacom. Aj v tomto konaní však maloletá priestor na vyjadrenie dostala, a to prostredníctvom príslušného úradu práce. Dňa 10.11.2014 bolo vykonané jej vyšetrenie, pri ktorom sa zistilo, že je negatívne ovplyvnená kritikou a hnevom zo strany matky a starých rodičov v prípade styku s otcom. Verbálne odmietanie styku je len reakciou na správanie matky voči otcovi, respektíve voči styku otca s maloletou.

Súd vzal do úvahy aj správu obce G., ktorá bola vyhotovená dňa 10.11.2014 a z ktorej vyplýva, že obec nezistila nedostatky v podrobovaní sa súdnemu rozhodnutiu. Súd túto správu hodnotil s prihliadnutím na ostatné dôkazy ako nedostatočnú. Zo psychologických vyšetrení maloletej totiž vyplývajú iné závery, a to že je vo vzťahu k styku s otcom matkou negatívne ovplyvnená. Obec mala vykonať miestne šetrenie v rodine maloletej a skryte sledovať odovzdávanie maloletej otcovi, takýmto spôsobom ale podľa súdu nebolo možné zistiť všetky relevantné skutočnosti, najmä či bola maloletá pred odovzdaním otcovi

náležite psychicky pripravená. Správa okrem toho neobsahuje všetky náležitosti, ktoré podľa § 4 vyhl. č. 474/2011 Z.z. má mať, najmä "podrobný" popis priebehu zisťovania a meno a priezvisko osoby prítomnej pri zisťovaní.

Zo všetkých uvedených skutočností vyplýva záver, že matka maloletú na styk s otcom riadne nepripravuje. Preto je odôvodnený záver o tom, že je potrebné nariadiť nútený výkon citovaného rozsudku.

Súd sa následne zaoberal tým, akú sankciu na vynútenie plnenia rozsudku má proti matke použiť, respektíve či má zabezpečiť odňatie dieťaťa. V prvom rade súd dospel k záveru, že odňatie dieťaťa na čas, počas ktorého sa má uskutočniť styk s otcom, nie je v posudzovanej veci vhodným opatrením. Maloletá je už v súčasnosti z priebehu styku stresovaná a odmieta ho, zásah úradných osôb do tohto styku by teda na ňu pôsobil nepochybne ešte viac negatívne. Neriešil by ani následný postoj matky k plneniu svojich povinností uložených citovaným rozsudkom. Takéto opatrenie by viac zasiahlo maloletú, ako matku, ktorá je povinnou z vykonávaného rozhodnutia. Relatívne široký rozsah styku otca s maloletou, a to aj počas víkendov, by bolo technicky náročne pravidelne realizovať odnímaním maloletej. Preto je podľa názoru súdu vhodnejšie zvoliť opatrenie, ktoré maloletú priamo nezasiahne. Takým opatrením je majetková sankcia, ktorá smeruje proti matke maloletej, a to pokuta.

Výška pokuty je určená v § 273 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a je 200,- €. Súd nemá zákonnú možnosť pokutu zvýšiť, znížiť ani odpustiť. Ak povinný rodič dobrovoľne nesplní rozhodnutie ani po výzve súdu, súd je oprávnený uložiť pokutu vo výške 200,- €.

V posudzovanej veci ani po výzve podľa § 272 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku k náprave nedošlo. Výzva bola matke doručená dňa 23.10.2014 a ani po jej doručení sa styk nerealizoval riadne v súlade s rozhodnutím. Maloletá nebola na styk s otcom riadne psychicky pripravená, styk s otcom odmietala, bola ovplyvnená svojou matkou. Hypotéza ustanovenia § 273 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pre uloženie pokuty teda bola naplnená.

Súd nemohol prihliadnuť na tvrdenia matky, že pokuta potrestá samotné dieťa. Sankcia je totiž uložená primárne matke. Nepochybne nepriamo dopadne aj na maloletú, avšak primárne postihuje majetok povinného z rozhodnutia, teda matky. Ak chcela matka zamedziť tomuto zásahu, nič jej nebránilo maloletú na styk riadne pripravovať (minimálne po doručení výzvy na dobrovoľné podrobenie sa rozhodnutiu). Ak bola matka napriek výzve súdu nepoučiteľná vo svojom postoji k styku otca s maloletou, musí teraz znášať zákonnú sankciu, ktorou je pokuta v sume 200,- €.

Pokuta je príjmom štátneho rozpočtu a matka je povinná zaplatiť ju na účet a s platobnými údajmi podľa pripojeného príkazu na úhradu.

Súd považuje za potrebné uviesť, že uložením pokuty sa konanie o výkon rozhodnutia neskončilo. Pokutu je matke možné uložiť aj opakovane, a to v prípade, že bude pokračovať v porušovaní vykonateľného rozsudku o styku otca s maloletou. V takom prípade je možné pristúpiť aj k použitiu ďalších sankcií (zastavenie výplaty prídavku na dieťa, prípadne odňatie dieťaťa matke). Matka môže byť potrestaná aj v trestnom konaní, a to v súlade s § 349 Trestného zákona pre marenie výkonu úradného rozhodnutia trestom na jeden až päť rokov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie. Odvolanie môže podať účastník konania. Podáva sa do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Všeobecnými náležitosťami podania podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku je označenie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis a dátum.

Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.